

Du château de Carloo à la place Saint-Job... une longue histoire !

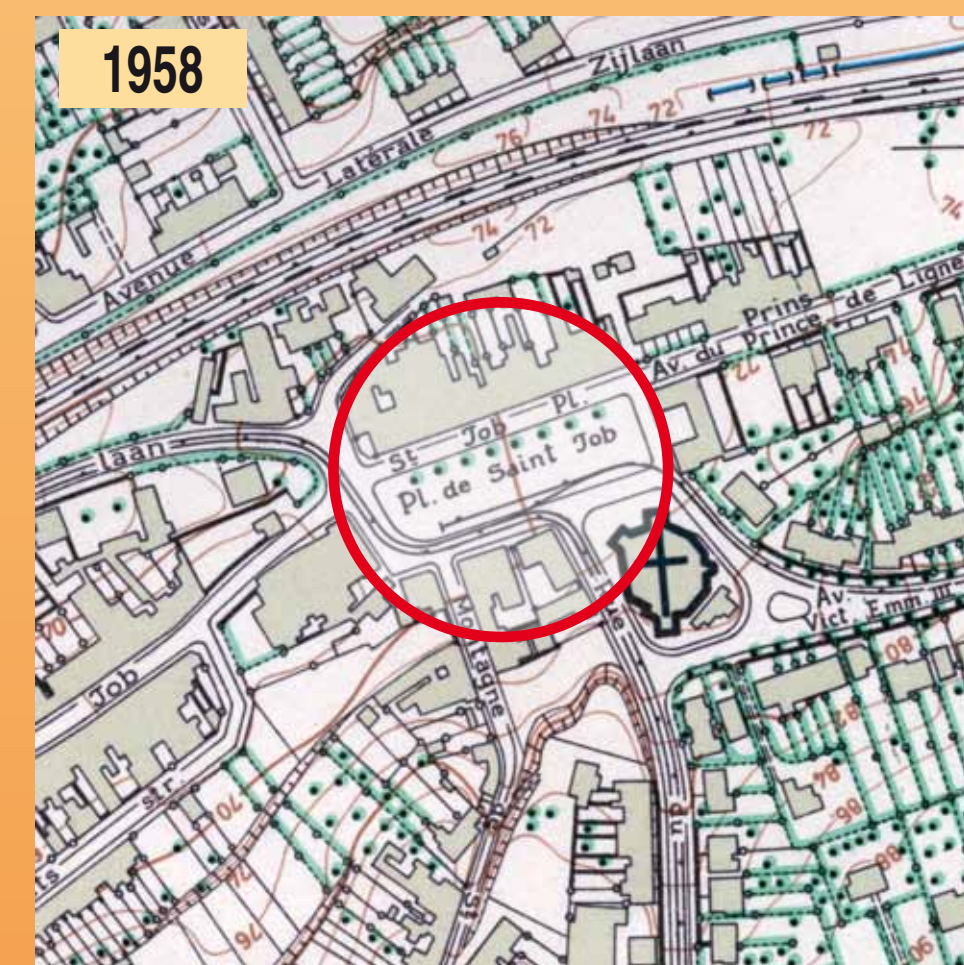
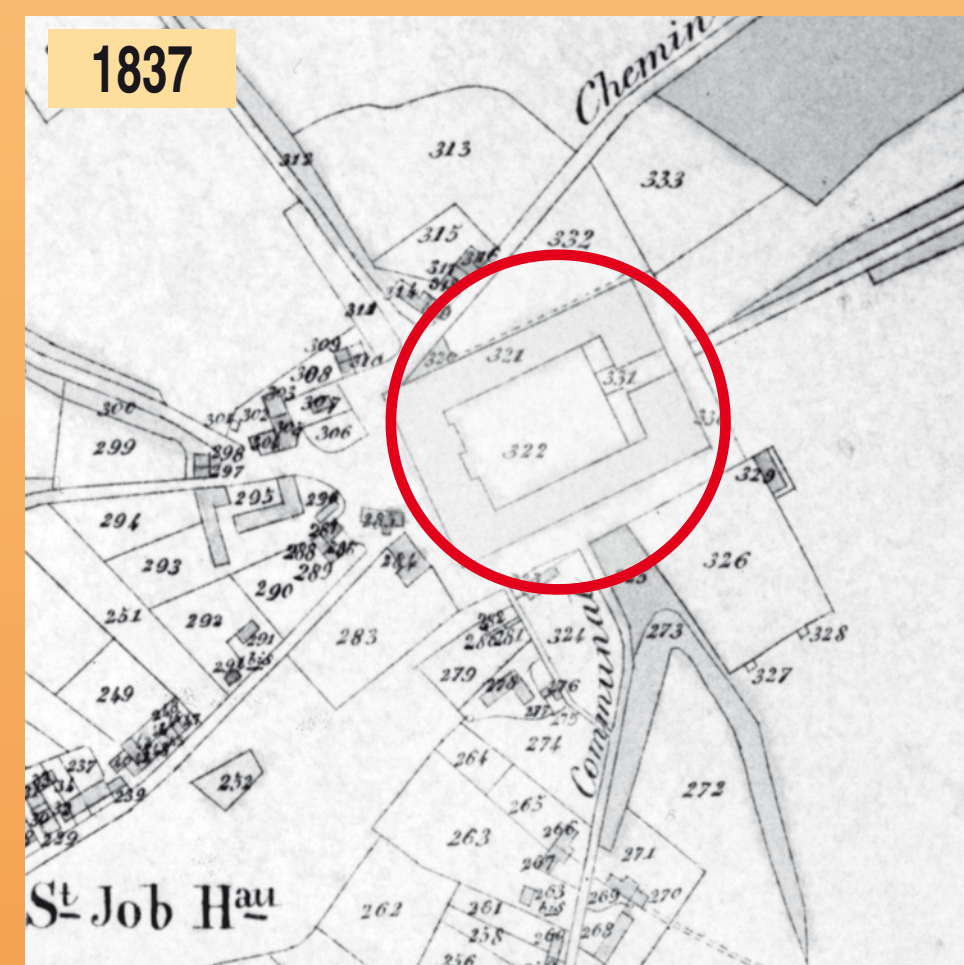
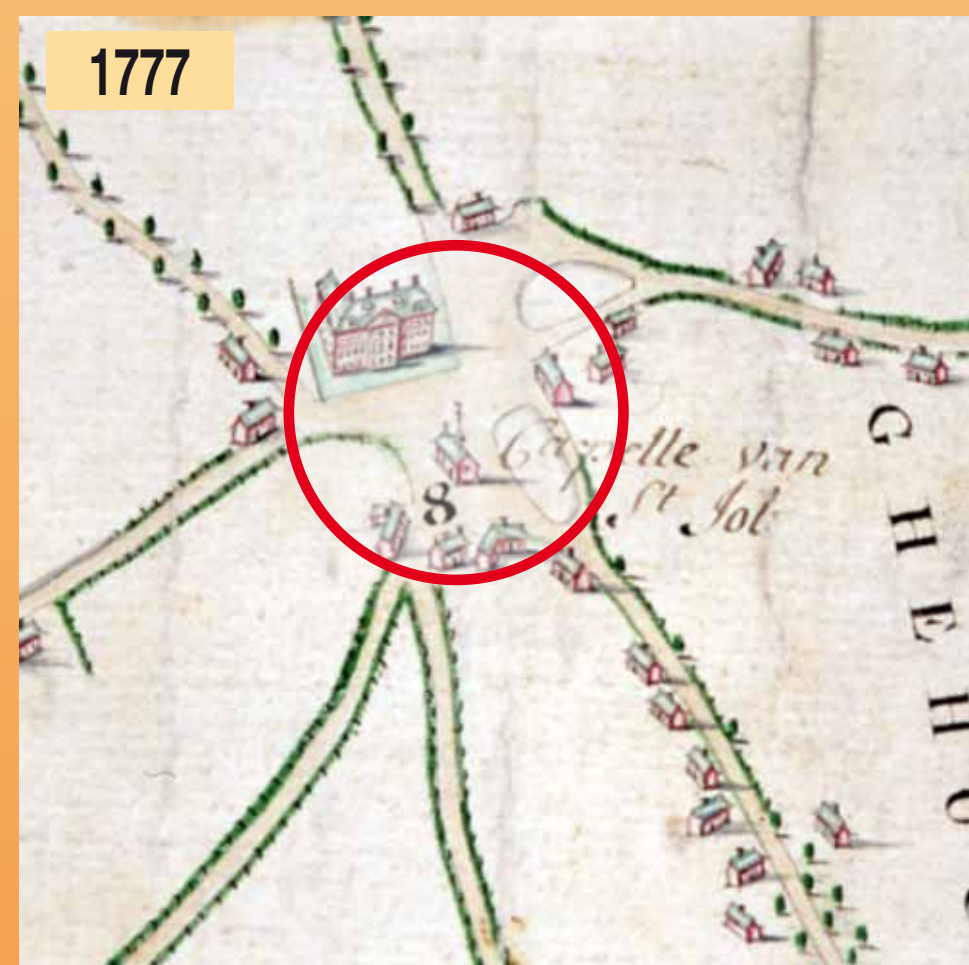
L'occupation du site est attestée depuis le XIIIe siècle, mais il faut attendre le XVe siècle et les premières mentions dans les archives pour y confirmer la présence d'une habitation seigneuriale, sous la forme d'un manoir joint d'une tour en pierre et d'une ferme. Plus tard, au XVIe siècle, le premier véritable château de Carloo, est érigé par Thierry van den Heetvelde.

Le 28 juin 1665, le feu prit au château qui fut entièrement réduit en cendres, selon les dires de Gilles van der Noot, son propriétaire. La reconstruction fut entamée en juillet de la même année et s'acheva le 22 mars 1668, date à laquelle

les échevins se réunirent en ce lieu.

Le château van der Noot a sans doute été démoli vers 1770 sous l'impulsion du jeune baron de Carloo, Jean-Joseph-Philippe van der Noot, comte de Duras, qui s'offrit un château plus adapté au goût du jour. Cette nouvelle construction entraîna une restructuration du centre de Carloo, l'agrandissement des douves et la création d'une nouvelle drève, qui deviendra l'avenue du Prince de Ligne, reliant le château à la chaussée de Waterloo.

Le domaine est mis à sac en 1790, dans la tourmente révolutionnaire, puis échoit aux princes de Ligne au début du XIXe siècle. À cette époque, le château est abandonné puis démoli avant 1819. Après cette date l'esplanade continua d'exister, précédée de deux pavillons d'entrée et entourée des douves qui furent à leur tour comblées vers 1860. Ces derniers vestiges furent enfin évacués en 1910, lors de la création de la place Saint-Job.

De oudste bewoning op de site klimt op tot de 13e eeuw, maar we moeten wachten tot de 15e eeuw vooraleer we in de archieven met zekerheid een heerlijke woning, in de vorm van een landhuis met bijhorende stenen toren en een boerderij aantreffen. Later, in de 16e eeuw, wordt het eerste 'echte' kasteel van Carloo opgetrokken door Thierry van den Heetvelde.

Volgens de verklaringen van Gilles van der Noot, de toenmalige eigenaar, werd het kasteel volledig in de as gelegd op 28 juni 1665. In juli van hetzelfde jaar werd de wederopbouw aangevat. Deze werkzaamheden werden

Van het kasteel van Carloo tot het Sint-Jobplein... een lange geschiedenis !

voltooid op 22 maart 1668. Op deze dag vergaderden de schepenen op deze plaats.

Het kasteel van der Noot werd waarschijnlijk afgebroken omstreeks 1770 en dit onder impuls van de jonge baron van Carloo, Jean-Joseph-Philippe van der Noot, graaf van Duras, die een kasteel liet optrekken aangepast aan de smaken van die tijd. Deze nieuwbouw bracht een herschikking van het centrum van Carloo met zich mee. Zo werden de grachten vergroot en werd er een nieuwe dreef aangelegd, die later de Prins de Lignelaan zou vormen en

het kasteel met de Steenweg op Waterloo verbond.

Het domein werd in 1790 geplunderd, tijdens de storm van de revolutie en in het begin van de 19de eeuw kwam het in handen van de Prinsen de Ligne. Tijdens deze periode wordt het kasteel verlaten en vóór 1819 afgebroken. Na deze datum bleef de esplanade bestaan, geflankeerd door de twee ingangspaviljoenen en omgeven door de grachten die op hun beurt gedempt werden omstreeks 1860. Deze laatste overblijfselen verdwenen in 1910, bij de aanleg van het Sint-Jobplein.